

I Tronens Skygge

Skuespil i 3 Akter af Leopold Wondt

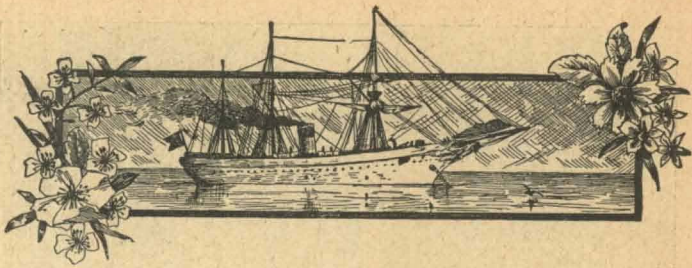
Isenesat af
Einar Zangenberg

Dansk Kinograf-Film

Eneret: A/s Kinografen, København.

I Tronens Skygge.

Skuespil i 3 Akter af Leopold Wondt.

Isenesat af Einar Zangenberg.

— Dansk Kinograf-Film. —

HØVEDROLLER:

Prins Otto	Anton de Verdier.
Skovrider Kaas	Fred. Christensen.
Hans Hustru.	Ella la Cour.
Ellen, deres Datter, Novice i Klostret .	Ellen Rassow.
Priorinden, hendes Tante.	Emma Wiehe.
Ministre, Hoffolk, Officerer, Jægere, Nonner, Novicer o. fl.	

1. Akt: Prinsens Jagt.

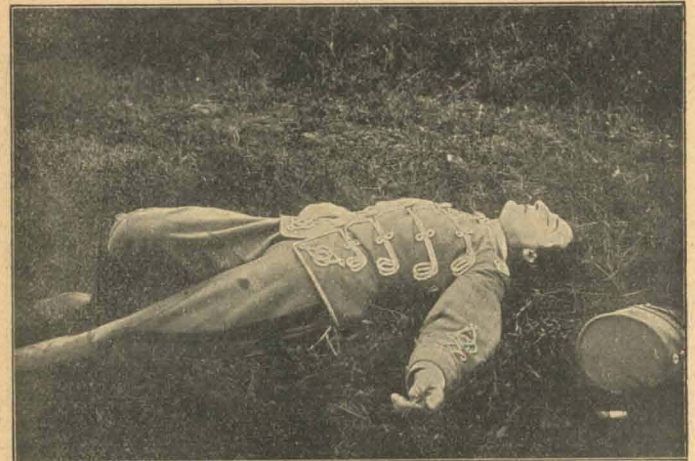
I det gamle hyggelige Klosters Bygning kommer Nonnerne fra Bønnemødet ud i den smukke

Have, hvor Novicen Ellen fryder sig over Blomsterpragten. Ellen er en sød ung Skovriderdatter, der besøger Klostret, hvor hendes Tante er Priorinde.

Nu kommer Skovriderens Hustru til Klostret for at hente Datteren med hjem, og snart efter modtages de af Fa'r, den joviale Skovrider Kaas, der er kendt i Egnen som en brav Mand og dygtig Jæger.

Prins Otto ligger i Garnison som Løjtnant i den lille Provinsby. Men i denne Tid, hvor Jagten er inde, tænker han unægtelig mere paa denne end paa Øvelserne. Og til i Dag har Prinsen arrangeret en Jagt i Egnens store Skove.

Skovrideren faar Ordre til at have alle Hundene parate. Ellen hjælper til med Fodringen af de dejlige Dyr.

Hjemme i Prinsens Værelse har Oppasseren faaet sine Ordre — som sædvanlig i en mild og venlig Tone —, og Prins Otto har lige drukket sin Morgenkaffe, da han hører Hovslag og Hundeglam i Gaarden. Det er det store Jagtselskab, der er kommet for at hente Hans Højhed.

Snart efter rider de alle af Sted, og Jagten

tager sin Begyndelse. I Galop gaar det gennem Terrainet, over Grøfter og Gærder. Snart er opsporet en Flok prægtige Dyr, Kronhjorte og Daadyr, som forsøger at redde sig ved Flugten. Prinsen, der netop forfølger et pragtfuldt Eksempel af en Kronhjort, kommer lidt tilbage og sætter

nu efter de øvrige Jægere. Da snubler hans Hest, og Prinsen styrter paa Hovedet og bliver liggende bevidstløs paa Jorden.

En Del af Jagtselskabet, som søger efter Hans Højhed, opdager nu til stor Bestyrtelse, hvad der er sket, og Prinsen bæres hurtigt ind til Skovridergaarden.

Det giver et Sæt i Ellen, da hun ser Herrerne komme bærende med Prinsen, og hun løber foran dem ind i Huset, hvor den Syge lægges til Sengs.

Da Prinsen lidt senere slaar Øjnene op, ser han sig forvildet om, men beroliges ved at finde sig plejet og passet af en smuk ung Pige, som nu, da han følger hende med Øjnene, rødmende

— slaar Blikket ned. Hun maa nu fortælle Prinsen, hvorledes alt er foregaaet, og han takker hende og ser helt betaget paa den forlegne unge Pige.

2 Akt: Skovriderdatteren.

Kort Tid efter er Prins Otto rask, og da han alene foretager en Spadseretur i Skoven, lyser

Glæden op i hans Ansigt, da han faar Øje paa Ellen, som han nu er ganske indtaget i. Men Ellen er genert og søger at skjule sig bag et Træ, hvad der dog ikke lykkes. Prinsen tager hendes Hænder, og ved det kønne Parti ved Vandet erklærer han hende uforbeholdent sin Kærlighed. — Er det en Drøm? — Hun forstaar intet. Vel

elsker hun ham, men — han er jo Prins og hun kun en tarvelig Pige fra Landet.

Men Prins Ottos ærlige Øjne ser dybt ind i hendes, der straalere af Glæde, og hun gemmer sit Hoved ved hans Bryst.

Udenfor Skovridergaarden ankommer nogle

ridende Officerer. Det er Prinsens Venner, der vil ledsage ham tilbage til Regimentet.

I Haven tager Prinsen Afsked med sin elskede Ellen. Han sætter sin Ring paa hendes Finger, hun slynger sine Arme om hans Hals, det sidste Kys, og han rider bort med de andre, medens hun sørgmodigt vinker og stirrer.

14 Dage senere modtager Ellen et herligt Brev:

„Kære lille Ellen!

Jeg kommer i Morgen. Din Otto.“

Og næste Morgen giver Hans Højhed Oppasse-

ren, med et venligt Slag paa Skulderen, Ordre til at gøre klar til en Udflugt. Oppasseren smiler forstaaende. Da ankommer et Telegram, som han aabner og læser: „Fyrsten død i Nat. Afrejs straks. Ekstratog. Serbowitz.“

Prinsens Ansigt skifter Farve, og han ser fortvivlet frem for sig.

Ellen, der inderligt glæder sig til Besøget, har pyntet sig og staar nu parat til at modtage sin

Hjerteven, stirrende ud ad Landevejen. Hvad ser hun? Prinsens Oppasser alene. Hun blegner, da denne springer af Hesten og bringer Meddelelsen. — Han kommer ikke. Med vaklende Skridt gaar hun grædende bort.

Ekstratoget ruller ind paa Residensstadens

Banegaard. Prins Otto stiger ud og efter Modtagelsen tager han til Kirken, hvor Fyrsten ligger paa Castrum doloris. Prinsen dvæler ved Kisten, hvorefter han begiver sig til Slottet. Her er Ministrene samlede og da Prinsen viser sig, indtræder en højtidelig Stilhed.

Fyrstens Testamente oplæses. Da Oplæseren kommer til: . . . „og det er derfor mit bestemte Ønske, at Arveprinsen efter min Død ægter Prinsesse Louise af“ . . . da vakler Prinsen og kan næppe holde sig oprejst. Alle hans Planer kuld-kastede? — Hans elskede lille Ellen?

3. Akt: Optagelsen i Klostret.

Da næste Dag Aviserne bringes til Skovridergaarden og den lille forpinte Ellen læser om Prinsens forestaaende Giftermaal, — hendes Prins — da brister det sidste Haab. Al Livets Værd synes at svinde for hende.

I sin dybe Fortvivelse tager hun en Beslutning. Og kort Tid efter banker den unge Pige atter paa Klosters Port. Denne Gang for at bede om at blive optaget som Nonne. De brave Skovriderfolk finder et Brev fra hende: „Vær ikke bekymret. Jeg er i Klostret, hvor jeg vil blive.“

Men Arveprins Otto har ikke glemt sin kære Ellen, og da han faa Dage efter aflægger et Besøg i Skovridergaarden for at se og tale med hende, viser Forældrene hendes Brev som Svar.

Hans Højheds Gang fra Skovridergaarden et rettet mod Klostret. Da man erfarer, hvem der er, indlades han med Ærbødighed.

I det gamle Klosters hyggelige Kirke foregaar netop nu med ceremoniel Højtidelighed Optagelsen af en ung Novice til Nonne.

Bagerst i Kirken sidder Prinsen stille og tankefuld. Optagelsen er tilende. Nonnerne drager ud i Procession. Den nyoptagne ligger i stille Bøn foran Alteret. Nu rejser hun sig og følger efter. Da hun passerer Prinsen, fæster han sine Øjne paa hende. Hun ser op. Et lille Skrig undslipper hendes Læber. Hun vakler. Endnu et sidste Blik — saa gaar hun videre.

Prins Otto maa holde sig ved Stoleraden. Hans Blik følger hende, medens hans Hjerte er ved at briste.

